

կար մի ժամանակ, որ էջմիածնի եւ Հայրապետի նուիրակ-ները աշխարհի ամենայն կողմեր շրջելով՝ ամենին լսելի էին կացուցանում այն ինչ որ հարկաւորն էր. չար բաղդով վազուց արդէն գաղաքել է նուիրակութիւնը:

Կար մի ժամանակ որ էջմիածնի Միաբանութիւնը եկեղեցական թափօր կազմած վանքի արտաքին պարսպից ուխտաւորների տչագին բազմութեանը առաջնորդել է գէպի Մայր Տաճարը. ուխտաւորների բազմութիւնը սրտատրով եւ հօգեզմայլ ցնծութեամբ զանգակների սրոտմամբ եւ « էջմիածնն ի հօրէ » շարականի հնչմամբ մտել է մայր տաճարը համբուրել է Ա. Խօման տեղը, Ա. Լուսաւորչի աջը եւ այլ սրբութիւնները. եւ շաբթօրեայ ժամանակով մնալով Ա. էջմիածնում, ուսումնասիրել է իւր մայր Աթոռի վիճակը, ծանօթացել է վանականների հետ. մինը սկսել է իւր քաղաքի համար առաջնորդացու անձն որոնել. միւսը՝ հոգեւոր հովիւ, ուրիշը՝ նուիրակ եւն. եւն: « Նահապետական պարզութիւնը հայրապետին եւ իւր ժողովրդին ներքին եւ սուրբ կապով կապելով, առանց խորութեան ժամերով խօսակից, սեղանակից եւ խորհրդակից է արել իրար, երկու կողմից էլ հասկացել են միմեանց ցաւերը եւ դարման տանելու համար խորհրդածել. Անցել են այդ ժամանակները:

Արարատի խմբագրութեան մնումէ ցանկանալ որ ժողովուրդը իւր Մայր Աթոռի հետ կապուած լինի որդիական սիրով. ինչ որ հին ժամանակը գործվումէր նահապետական պարզութեամբ՝ այժմ երանի թէ կատարուէր գիտակցարար:

ՀԱՅ ԲՈՂՋԲԱԿԱՆ ՀԱՍՏԵՐԱԿՈՒԹԵՒՆ

ԵՒ

ԱՄԵՐԻԿԵԵՆ ՄԻՍԻՈՆԵՐԻ *

Աշաւասիկ այս տարի ևս տեղի կունենայ Ամերիկեան Միսիոնարաց արեկան ժողովն ըԱմերիկեան խան. ինչպէս արդէն յայտնի է այս տարի արտաքոյ կարգի պիտի լինի Միսիոնարաց տարեկան ժողովն,

(*) Այս յօկուածը՝ որ տպուածէ սթէրծէմանը Էֆքտոր լրագրի Մայիսի 13 և 14 ին հրատարակուած Համբարչերում. Խմբագրութիւնու արժան Համբարեց արտասուն Արարատայ մէջ.

լստ որում Հայ—բողոքական հասարակութեան և Միսիօնարաց մէջ տեղի ունեցած գժուարութեանց և գժուարութեանց խնդիրը արձագանք դաշտ է Ամերիկայի ժողովրդեան առջև, և այս տարի Ամերիկայէն յատուկ յանձնաժողով մը ինչպէս նաև Պօրտ ընկերութեան բարտաքին գործոց ընդհանուր տեսուչ Արժ. Տօղմէօր Քլարք Կ. Պօլիս կան Միսիօնարաց տարեկան ժողովին ներկայ գտնուելու, և Հայ—բողոքական հասարակութեան և Միսիօնարաց միջև եղած գժուարութեանց և գժուարութեանց կետերը քննելու և կարգադրելու համար Թէ արդեօք ի՞նչ պիտի լինի այս գարձուածոց հետեանքը, յօդուտ Հայ—բողոքական հասարակութեան պիտի լինին թէ ի վնաս նոցա, գժուար չէ այժմէն նշմարել խնդրոց քաջ տեղեակ եղող լանձի մը: Բայց այս գարձուածոց հետեանց ինչ ըլլալիքը ըսելէ առաջ հարկ է գաղափար մը ունենալ Հայ—բողոքական հասարակութեան և Միսիօնարաց արդի կացութեան վրայ, նոյն ժամայն զիւրին կը լինի այժմէն գատել այս գարձուածոց ինչ ըլլալիքը:

Կրնանք ըսիլ թէ Հայ—բողոքական հասարակութեան արդի վիճակը ամենէն թշուառը և խզալին է բաղդատամամբ Թուրքիոյ միւս Քրիստոնեայ հասարակութեանց առնց եկեղեցիները և զպրոցները մեծաւ մասամբ Միսիօնարներէն կախում ունին, 45 տարիէ հետէ Միսիօնարաց ձեռքով իրենց մայրական եկեղեցին բաժնուած լինելով՝ նոցա հետ քաղաքական կամ կրօնական որ և է յարաբերութիւն չունին, այս ժողովուրդ 10—15.000 Էն աւելի չէ, և ամբողջ Թուրքիոյ մէջ այլ և այլ զիւղերու և քաղաքնեցու մէջ ցրուեալ են. իրենց հովիւները և քարոզիչները Միսիօներներէն ամսական կառնուեն, և նոցա իշխանութեան տակ են, թէւ երբեմն տեղացիք ևս մաս մը կօգնեն քարոզչին ամսականին. Ինչպէս որ ըսինք առնք ամբողջ Թուրքիոյ մէջ ցրուեալ են. ամեն քաղաքի և զիւղի մէջ մէն մի քիչ կը գտնուին, և առնց համար քարոզիչ մը կամ հովիւ մը սահմանած են Միսիօնարը, ժողովուրդ կամ եկեղեցի չկայ որ երբեմն իրենց հովուաց կամ քարոզչաց հետ և միշտ Միսիօնարաց հետ ծանր գժուութիւններ և կոհեներ ունեցած չըլլան. Երբ Միսիօնարք իրենց խելքին կամ հաճոյքին համեմատ փոփոխութիւն մը ընել ուզեն՝ և ժողովուրզը հաճութիւն չի տայ, Միսիօնարք իսկոյն քարոզչին կարգիլեն քարոզելէ և Պէմէ դպրոց մը ունին կը գաղրեցնեն ուսուցանելէ այլաբանական պատճառներով, և շատ անգամ տեղացի հովիւք կամ քարոզիչը Միսիօնարաց կողմը կը բռնեն, քանզի եթէ այսպէս չընեն անմիջապէս իրենք ևս կը զրկուին ամսականէ և թշուառութեան և աղքատութեան կը դատապարտուին. ասկէ կը հետեան շատ անգամ ծանրը կոհեներ ժողովրդեան, քարոզչին և Միսիօնարաց միջև, բայց որչափ որ այս կոհեները շարունակած են՝ գժքազգարար միշտ խեղճ հասարակութիւնն եղած է տուժողը, և իրենց գժուարութիւնն ա-

և լցած են, քանզի Միսիօնարք ինչ որ ալ լինի, երբէք իրենց ընթացքէն չեն շեղեր, թէև իրենք ալ գիտնան թէ մեծ սխալմունք է իրենց ըրածը, Բայց Հայ—բողոքական հասարակութեան աւելի խղճալի ուրիշ կէտ մը կայ, այն է՝ նոցա կրօնական գլուխներէն ի զատ Ազգապետներն անգամ Միսիօնարաց ազգեցութեան ներքէ լինիլը, այսօր Ա. Պօլսոյ բողոքականաց Ազգապետը Միսիօնարաց մի լոկ վարձկանն է, և կարծես նոցա փաստաբան մը՝ նոցա վնասակար գործքերը արդարացնող որն որ անուղղակի միջոցաւ մեծ պարզեներ կընդունի Միսիօնարներէն բայց արդէն հասարակութիւնը կը կեղեքուի, իւր իրաւունքէն կը զրկուի. գործերը երեսի վրայ կը մնան, թշուառութիւնք կաւելնան, և Միսիօնարաց դիտմունք կիրականանան ի վնաս հասարակութեան շահուց. հոգ ընող չկայ, ոչ ազգապետ և ոչ հովիք կամ քարոզիչք, բաւական է որ իրենք առատ ամսականաւ և անուղղակի պարզեներով հանդիսաւ և ապահով կեանք կը վարեն. Ահա ընթերցողը կընայ դատել թէ որ աստիճան է այս ժողովրդեան խեղձութիւնը և թշուառութիւնը.

Հիմա գանք տեսնել Ամերիկեան Միսիօնարաց արդի կացութիւնը ասոնք Ամերիկեան Պօրտ ընկերութեան առաքեալներն են, և Դըր կուած են ի Թուրքիա աստեղի ժաղովուրդը Քրիստոնէութեան դարձնելու, կրթելու և բարձրացնելու համար, և աս նպատակին համար ամեն տարի մեծ գումարներ կստանան Պօրտ ընկերութենէն, որն որ 110—125000 ոսկոյ տարեկան եկամուտին գրեթէ մէկ երրորդ մասը կը զոհէ աս առաքելութեան, բայց մեծ ցաւով կը տեսնենք թէ այս առաքեալներն իրենց բուն սկզբան ծառայելէ խիստ հեռի լինելէ զատ, իրենց գալէն առաջ Թուրքիոյ մէջ արդէն գտնուած Քրիստոնէութեան կրթութեան և յառաջազիմութեան վնասաբեր եղած են. և այն մեծ գումարները, որ Պօրտ ընկերութենէն կընդունին, արդարեւ իրենց հաճոյից և եթ զոհ կը լինին մեծաւ մասամբ, այո՛, ազատ խղճիւ և նոյն ժամայն ցաւոք կըսեմք թէ՛ 50 տարիէ հետէ Պօրտ ընկերութեան առաքեալները ի գերեւ հանած են և իրենց հաճոյից և եթ զոհած են այն մեծ գումարները, որք եթէ բարի նպատակաւ և իմաստութեամբ գործածուեին Թուրքիոյ ժողովրդեան մեծամեծ օգուտներու և շինութեանց միջոց կընային լինել, և շնորհակալութեան ու երախտագիտութեան վէմ մը հաստատած կը լինէին ամեն Թուրքիացի անհատներու սրտին մէջ. բայց աւաղ, Միսիօնարաց ինքնահաճոյ և քմածին ընթացքը՝ ոչ միայն շնորհակալութեան և երախտագիտութեան վէմ չի հաստատեց Թուրքիացւոց սրտերուն մէջ՝ այլ ընդհակառակն ատելութեամբ և նողկանոք լցուցին նորու սրտերը թէ առ ինքեանս, թէ առ Պօրտ ընկերութիւնն, և թէ առաւել կամ նուազ առ ընդհանուր Ամերիկացիս, որն որ երբէք չպիտի կընայ բուժել մինչև Պօրտի առաքելոց այս երկրէն ամրաղ ջապէս (Խիստ քիչ բացառութեամբ) ես իրենց

տեղերը քաշուիլը՝ Այս՝ մեր ժողովուրդը ատելութեամբ և նողկանոք լիցուած է նոցա գէմ, առ Միսիօնարք, ըստ որում սոքա իրենց անձնական հաճոյից և եթ կը զոհեն ի նպաստ խեղճ հասարակութեան հաւաքեալ գումարները, ուղղակի կամ անուղղակի վնասելով տեղական ժողովրդեան շահերը, առ Պօրտ ընկերութիւնն, ըստ որում անչոք դուռուած է վայելուչ և արժանաւոր պաշտօնեանիր գտնելու առաքելական պաշտօնին մէջ, և կաշխատի իւր առարելոց յայտնի սիալմունքները արգարացնելու. առ ընդհանուր Ամերիկացիս որք մինչև ցարդ խարսւած են և աշխատած չեն ինքնակոչ առաքեալներուն պատրանքները տեսնել ինչպէս որ իրենք արժան են ուրիշ ամեն բանի մէջ և ձըմարտութեան և արդարութեան ջատագովներն են. բայց տակաւին գիտցած չեն որ իրենց ստակով վարձեալ կարգ մը անձինք յայնկոյս ատլանտեան խեղճ ժողովուրդ մը կը կեղեքեն, խոռվութեան և անհաշտութեան սերմեր կը ցանեն նորա մէջ, իրենց վրայ «առաքեալք Քրիստոսի» տիտղոսը կրելով. Ասոնց վրայօք աւելի ընդարձակորեն պիտի խօսինք մեր «Միսիօնարք» վերնագրով յօդուածին մէջ. Հիմա կանցնինք մեր խնդրոյն կարգին տեսնել թէ ինչ է Միսիօնարաց արդի կացութիւնը.

Միսիօնարք իրենց առաքելական պաշտօնը կատարելու համար Թուրքիոյ այլևայլ կեզրոն քաղաքներու մէջ իրենց բնակութիւնը հաստատեցին. և որովհետեւ իրենք տեղական լեզուն չէին գիտէր, ամսականաւ անձինք վարձեցին, և նոցա միջոցաւ սկսան Բողոքական ժողովուրդ մը կազմել՝ այլևայլ միջոցներով, արդարե իրենց յարողներուն շատերը հոգւոյ փրկութեան համոզմամբ, և շատերն ալ,—զորս չենք կրնար ուրանալ կենաց հացն իւր նիւթական նշանակութեամբ միայն ընդունեցին, որ մինչև ցայսօր շատեր այսպէս գտնուիլը, և նոյն իսկ հոգւոց և քարողչաց բաղմութիւն մը այս կարգեն լինելը չի կրնար ուրացուիլ Ըսելու չի մոսնանք որ այս վերջինները աւելի կդան Միսիօնարաց գործին:

Միսիօնարք երբ այսպէսով քանի մը հազար ժողովուրդ բգտան իրենց յարոց, անմիջապէս Ամերիկա հրատարակեցին թէ իրենց յանձուած դորձը յառաջ կտանին, այնպէս որ խելքէ մարէ վեր է և թէառ այժմ 25—30,000 ի չափ Բողոքական ժողովուրդ մը յառաջ բերած են. և նոյն միջոցին այլևայլ մերենայութիւններով Բողոքական ժողովուրդը իրենց մայրական եկեղեցւոյն գէմ, և Լուսաւորչական ժողովուրդն ալ Բողոքականներուն զէմ զրգուցին, որ այս գարձուածներով իրենց վերջին նպատակին հասնին. Երբ այս խառնակութեանց մէջ գրեթէ առ ժամանակ մը անկարելի եղաւ երկու ժողովրդոց ի միասին մնալը, Միսիօնարք Հայ—Բողոքական հասարակութեան միտքը ձգեցին որ կրնան իրենց մայրական եկեղեցին և Պատրիարքարանի իշխառասութենելն բաժնուելով զատ եկեղեցի և դատ ազգապետ և վար-

չութիւն ունենալ իրենց հօգանաւորութեան ներքէ, խոստանալով նոյն ժամայն իրենց ամենայն աջակցութիւնը և Եւրոպական զեսպանաց օգնութիւնը նուիրել գործին յաջողութեան համար: Այն ժամանակի անփորձ և անխոչեմ բողոքականաց մի քանին ալ ասկէ իրենց ապագային մեծ առաւելութիւն և հանգստութիւն նշմարելով, հաւանութիւն տուին Միսիօնարաց խրատին: որ վերջապէս գործն ի զլուխ ելաւ ի վեաս և յանպատութիւն թէ իրենց և թէ հայ—Ազգութեան:

Այս հոս էր միսիօնարաց խորանանկութեան և ճշմարտութեան կեղրոնք: Այս հիմք հաստատելէն վերջը նոքա կրնային նորա վրայ իրենց ուղածին պէս շնորհ շինել: ինչպէս որ ըրին ալ, զորս պիտի ահանենիր: Այս միջոցին միսիօնարք անմիջապէս առեղեկազրեր զրկեցին և հրատարակեցին յԱմերիկա, թէ նոքա ոչ միայն բողոքական ժողովուրդ մը յառաջ բերած են, այլ նաև բողոքական ազգ մը կազմած են զատ Ազգապետով և զատ Թարշութեամբ, և թէ երթալով նա բազմանալու վրայ է, և թէ քիչ ժամանակէն մեծ յօյս կայ որ բոլոր միւս հայերն ալ լուսաւորուելով, իրենց հօգանաւորութեան տակ եղող սոյն նոր Ազգին և եկեղեցւոյն հետ պիտի միանան են. ենք Այս պարագային մէջ յիշեցուցին նոքա, որ առաջադրեալ նպատակին համանելու համար զրամի պէտք կայ. խեղձ և անգէտ Ամերիկացիներն ալ Միսիօնարաց Ռիոււները իրողութիւն կարծելով իրենց առատ նուէրներովը լեցուցին Պօրտ ընկերութեան գանձը, և շուտ մը Թուրքիոյ Միսիօնարաց յատկացեալ գումարներ կրկնապատկեցան, եռապատկեցան, բայց խնդիրը դարձուածք մըն էր միայն, որով միսիօնարք իրենց նպատակին կը հասնէին: Այս միջոցին Միսիօնարք սկսան աստ և անդ դպրոցներ բանալ, և իրենց Աստուածաբանական դպրոցներէ կրթութիւն առնող պատանիներէ վարժապետներ կանդնել, դպրոցները բարձր և փայլուն պայմաններու տակ կը հրատարակուէին՝ որ արդարէ դպրոցասէր անձանց աչքերը կը շլացնէին: Բայց խնդրոյն կարեռագոյն կէտն է զիտնալ թէ՝ Միսիօնարք իրօք կրթութիւն տարածելու և ուսում ուսուցանելու նպատակաւ դպրոցներ կը բանային: — ոչ. Միսիօնարաց նպատակը բոլորովին տարբեր էր. նոքա կը զիտէին թէ արդեօք ո՞ւր բարգաւաճեալ դպրոց մը կայ, հոն կամ նորա մօտերը ուրիշ դպրոց մը կը բանային և աւելի թեթև պայմաններով և աւելի շատ ուսում ուսուցանելու խոստմաք յայտարարութիւններ կտարածէին, գաղտնի նպատակ ունենալով որ այն դպրոցը տկարացնեն. և որովհետեւ իրենք ամենայն զրամական միջոցներով օժտեալ են, բնականաբար քովի դպրոցը կը տկարանար, մինչեւ որ բոլորովին փակի (մենք չէինք ուղեր զիտողութիւն մը ընել եմէ այսու ամենայնիւ Միսիօնարք իրենց յայտարարութեանց համատ ուսուցանէին.) երբ քովի դպրոցը փակի: ան ատեն իրենց յայտարարութիւնք կը փառանան և խօսադրունք ալ կանչետանան և արդէն եղած դպրոցին կիսուն չափ ալ կը թութիւն չեն տար: Ֆրենք կրթական

զործին օգուտ մը չընելէ զատ արդէն եղածն ալ կը խափանեն որուն օրինակները չեն պակաս գժբաղդաբար:

Միսիօնարք իրենց հրամանաց ներքեւ բազմաթիւ անձինք ունին, ինչպէս հովիւք, քարողիչք, վարժապետք և ժողովրդեան մէջէն այլէայլ անձինք անուղղակի վարձեալք: Առքա միշտ ըստ հրամանի նոցա պարտին վարուիլ. եթէ ամենափոքք դիտողութիւն մը ընեն նոցա գործերուն, անմիջապէս կամ վերջապէս իրենց գործերէն կը զրկուին և անգործութեան և աղքատութեան կը դատապարտուին. այսօր որչափ հովիւք, քարողիչք և վարժապետք անգործութեան և թշուառութեան դատապարտուած են, որոնց պատճառը ուրիշ բան չէ, բայց միայն Միսիօնարաց ընթացքին դիտողութիւն ըրած են, կամ ժողովրդեան ի նպաստ խօսած և նոցա շահը պաշտպանած են, կամ Միսիօնարաց շողորդութիւն ըրած չեն. վարձեալ այսօր որչափ կեղծ և անարժան անձինք Միսիօնարաց գործոց մէջ լինելով լեցուն ամսական և պատիւ կընդունին ի նոցանէ, որոնք սկզբունք և ժողովրդեան շահը պաշտպանելէ հետի, Միսիօնարաց շողօքորդութիւն և նոցա արարքները դրուատել և եթ դիտեն:

Յիրաւի, այսօր որչափ անարժան և շողօքորդ անձինք կը գտնուին Միսիօնարաց պաշտօններուն մէջ, որք իրենց անձնական շահուն համար հոգ չեն ըներ ժողովրդեան շահը և պատիւը ուրիշ տակ առնուլի, մասնաւանդ այս օրերս քանի մը հանրածանօթ հովիւք և քարողիչք (որոց անունները չենք ուզեր յիշել ասու), որք երբեմն ժաղավրդեան զգացման ներկայացուցիչք և նոցա շահուց պաշտպանողք լինելու յաւակնութիւնն ունեին, այժմ Միսիօնարաց կողմն անցած են՝ անոնցձե առատ ամսական և պատիւ ընդունելով:

Թէ մեր ժողովուրդ ի՞նչպէս պարտի վարուիլ այս յետին կարգի պաշտօնեից հետ, ընդարձակութէն պիտի խօսինք մեր Հայ—Բողոքական պաշտօնեայք. վերնագրով յօգուածին մէջ:

Ահա ընթերցողը կընայ ասկէ փոքրիկ դաղափար մը կազմել Հայ բողոքական հասարակութեան և Միսիօնարաց արգի կացութեանց վրայ: Վրգարե մեր նպատակը չէր սոցա մի պատմութիւնն ընել, որք եթէ լինին՝ աւելի Միսիօնարաց արարքները դատապարտութիւն պիտի կրեն, և տեղացի բողոքականաց խեղճութիւնը երեան պիտի գայ: Առ այժմ այսչափս բաւական համարելով կանցնինք այն կարեռ ինքրոյն՝ թէ ի՞նչ պարտի լինել բարուք և արժանաւոր վարչութիւն մը հաստատելու պայմերկու մարմնոց միջև:

Այս խնդրոյն համար մենք երկար խորհելով ինամօք և զգուշութեամբ քանի մը ծրագրեր պատրաստած ենք, յուալով որ նոցա գործադրութեամբը մինչև ցարդ եղած վնասներուն զարման մը կընայ տարուիլ, որոնք թէև ամբողջովին չենք կընար հրամարակել կընանք մեր ընթերցողաց դաղափար մը տալ նոցա պարունակութեան վրայ:

Նախ՝ իրրե առաջինն և ամենակարեսորն բարւոք վարչութիւն մը՝ թէ յօգուտ Աստուծոյ գործոյն և տեղացի ժողովրդեան և թէ ի պատիւ Ամերիկայի Նման ազատամիտ ազգութեան. Միսիոնարաց մի մեծ մասը անմիջապէս ետ իրենց տեղերը զրկուելու են, կամ լաւ ևս իրենց ներկայ պաշտօնէն արտաքսուին, որոնք մինչև ցարդ թէ Աստուծոյ գործոյն և թէ քաջաքակրթութեան օգուտ մը չըլլալէ զատ՝ գայթակղութեան և նողկանաց պատճառ եղած են այն ժողովրդեան մէջ, ուր իրենք կրնակին. այո՛, անոնց արտաքսումը ամենակարեսորն, բարեկարգութեան առաջին քայլն և ամեն պայմանաց առաջին և վերջին կէտն է. մենք չենք խորշիր անոնց մի քանիին անուանքը յիշել աստ, որոց պյս երկրէն և այս գործէն բաժնուիլը բարեկարգութեան առաջին նշանն է և հաշտութիւն ընդ մէջ Հայ—Քողոքական հասարակութեան և Միսիոնարաց, այն ատեն խնդրոց միւս բոլոր ճիւղերուն մէջ շուտով բարեկարգութիւն յառաջ պիտի գայ, և Ամերիկեան լումաները մեծապէս պիտի օգտին խեղձ և տառապեալ Հայ ազգութեան, մենք այս պայմանին անհրաժեշտ գործազրութեան համար կը խրատենք մեր ազգայինս որ լաւ ըմբռնեն զայս կէտ, և պարտին համարել զնա իրրե ամեն իրենց ամենակարեսոր պայմաններէն. Երդ կգանք այժմ յիշել մի քանին այն միսիոնարներէն որոց անուանք յիշուիլ թէկ իրենց հաճելի չգար, բայց ալ պէտք է զիտնան՝ որ ալ չենք կրնար անձնականի համար ժողովը զեան արդար դատը ոտքի տակ առնել. այո՛, միայն քանի մը անձերու շահուն և հաճոյից համար բազմաթիւ տարիներէ հետէ մեր ժողովութիւն կհեծէ, ալ չենք կրնար համբերել նոցա. պիտի հրատարակենք նոցա պատճառ եղողները, որոցմէ պիտի ազատինք միայն և միայն երբ նոքա այս սուբր առաքելական գործէն բաժնուին.

Այս Միսիոնարաց կարգէն են՝ Թուրքիոյ Միսիոնարաց ընդհանուր տեսուչ Տօքթ. Վուտ (???) Տօքթ. Հուկուլը, Մր. Պոլտուին, Մր. Հերդիք, Մր. Բիրս, Մր. Քրիստիք, Մր. Մարտին, Մր. Թրուպլիճ, Մր. Բարմէլի (?) Մր. Հուկուլը (?) և այլն ասոնց նման շատեր.

Այս Միսիոնարք իրենց առաքելական գործէն հեռացնելն վերջը՝ հոս մնացողներուն վրայ պէտք է լաւ քօնդրու զնել, և մեծապէս բարեփոխել այն ծրագիրը, որ մինչև ցարդ իրենց գործողութեան ասկարէզն եղած էր. ասոր հետ ի միասին տեղացի արժանաւոր հովիք, և վարժապետք ինչպէս նաև արժանաւոր ժողովուրդներէն իրենց գործակից և խորհրդակից ընել, և քստ այնմ անօրինել կրթական, տպագրչական, և առաքելական գործերն.

Բայց կատարեալ և տեսական բարեկարգութիւն ձեռք բերելու համար, այժմ աւելի փորձառութեամբ կը խորհինք որ վերջիշեալ ծրագիրն բաւական չէ բարւոք և հաստատուն վարչութեան մը գոյութեան.

Արդարե այս և ասոր նման ծրագրաց գործադրութիւնը կը նայ առժամանակ մը հաշտութեան և խաղաղութեան միջոց լինել երկու մարմ-

նոց մէջ, բայց մինչեւ հողմ մը և անձրեւ մը տեղալը, քանզի տունը աւազի վրայ շինուած լինելուն այսպիսի միջադէպ մը կարենայ իւր կործանման նշանը տալ:

Մաշողական ախտէ բռնուած անձի մը մի քանի տեսանելի վերթերը բժշկելով ամբողջ հիւանդութիւնը բժշկած չենք լինիր, եթէ մի կողմէն վերք մը բժշկուի, միւս կողմէն երկու հատ կելնէ, ինչու որ ամբողջ մարմինը թունաւորուած է, կատարեալ բժշկութիւն ձեռք բերելու համար, ամբողջ մարմինը բժշկութեան ենթարկել պէտք է:

Հենք կրնար մի քանի Միսիօնարներ միայն հեռացնելով բարեկարգութիւն հաստատած ըլլալ։ Այս, այժմու Միսիօնարաց մէջ չեն զրտնուիր կամ խիստ քիչ կը գտնուին բարեսէր Ամերիկացւոց զիտումներուն և Պօրտ ընկերութեան նպատակներուն համապատասխանողը:

Աեհ Ամերիկացւոց զիտմանց և Պօրտ ընկերութեան նպատակներուն հասնելու համար, ոչ թէ Միսիօնարաց մի մասն միայն պաշտօնանկ լինելու են, այլ ոյս ինքնակոչ առաքեալներուն բոլորն ալ խիստ քիչ բարձառութեամբ (խօսքերնիս միայն Հայ—Բողոքական հասարակութեան մէջ գտնուուղ Միսիօնարաց համար է) հնար եղածին չափ շուտ պաշտօնանկ ընկելով ես իրենց տեղերը ճամբուելու են. այս, գարձեալ և գարձեալ կը կրկնենք թէ առանց ասոր անհնար է այն վեհ Ազգին և ընկերութեան նպատակներուն իրականացման, Թո՞ղ տեսնեն. տեսէք ո՞վ վեհ Ամերիկացիք, ոչ խօսքով այլ գործքով, քննեցէք ո՞ւր է ձեր այս չափ տարւոյ միլիօնաւոր թալէոներու պատուղները, ի՞նչ բարիք յառաջ բերած են ձեր առաքեալներն անոնցմով յայնկոյս ատլանգեան. Քըննեցէք և տեսէք միթէ ձեր լումաները նոցա փառաց և ինքնահաճութեան զոհ գացած չեն, Ո՞ր Հայուն սրտին մէջ շնորհակալութեան և երախտազիտութեան վէմ դրին նոցա անուս մանկունքներուն ուսումուսուցանելով և քաղաքակրթութեան լուսոյն տեղեակ ընկելով. և ասոնք ըլլալէն զատ, ո՞ր զգայուն Հայուն ձաղկանաց և ատելութեան պատճառ չեղան. բաց ի նոցանէ որք իրենց ուղղակի կամ անուղղակի շահագիտական յարաբերութիւն ունին, որք բնականարար իսէր զրամոց նոցա կողմը պիտի բռնեն.

Արդ կը վերջացնեմք այժմ մեր գրութիւնը խոստանալով գրել պարբերաբ հետեւեալ վերնազրաց ներքեն որք են. « Միսիօնարը » « Հայ—Բողոքական պաշտօնեայք » « Ամերիկեան քննիչ յանձնաժողովն » « Խնդիր գործակցութեան Հայ—Բողոքական պաշտօնէից ընդ Միսիօնարուն ունին, որք բնականարար իսէր զրամոց նոցա կողմը պիտի բռնեն. ևլն. ևլն.

Մենք որոշած եք առ այժմ ծածկել մեր անուն, անձնական խնդրոց և վէճի տեղի չի տալու համար. մեր խնդիրն երբէք անձնական խնդիր չէ, այլ սկզբունքի խնդիր է. Քանզի ինչպէս յայտնի է՝ Միսիօնարը երբէք խիղճ չեն ըներ ձեռքերնուն եկածին չափ ամեն չափեներ հացընել իրենց գէմ գրող հեղինակի մը (թէեւ այս տողերը գըողը ամենեին

Քաիս ըունի նոցա ահարկու բայց սնամէջ սպառնալիքներէն) բայց ի պահանջել հարկին կրնայ ոչ թէ միայն իւր անունը, այլև իւր անձը տալ ի սէր ճշմարտութեան:

ՄԵՆՔ կը փափաքինք որ մեր գրութիւնները Միսիօնարաց վրայ՝ սխալ բլլան։ Բայց Միսիօնարաց մինչև ցարդ այս և ասոր նման բազմաթիւ գրութեանց գէմ լուելը և միայն կարծեցեալ հեղինակի մը խիստ և ծանրը սպառնալիքներ եեթ ընելով բաւականանալը *), գժբաղդաբար կը վկայէ որ իրենց վրայօք գրուած ամրաստանութիւնք իրողութիւններ են։ Այսու ամենայնիւ մենք դարձեալ կը հրաւիրենք զպատուելի Միսիօնարս որ պատասխանեն իրենց գէմ եղած գրութեանց, եթէ կը կարծեն որ չափազանցութիւն և սխալ են։ Բայց մենք կը հարծենք որ Միսիօնարաց իրենց գէմ եղած գրութեանց չպատասխանելը ոչ այլ ինչ է, բայց միայն այն գրութեանց ճիշդ և ճշմարիտ իրողութեանց պատկերը լինելը՝ որք չեն կրնար հերթուիլ, ինչպէս որ երկու, երկու ալ չորս կընէն չկըրնար հերթուիլ։

Այս պարագայիս մէջ Միսիօնարաց համար աւելի աղէկ ճանբայց չկրնար դանուիլ, բայց միայն եղած անցած բաները չգիտնայու զարնեւ.

2-2-11-6-5-5-2-5-2

ՏՐՈՒԵԹԻՆ ԱՐԵՎՈՒԿԵՐԸ

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼՔ

7. Ամամառ Ա. Անդիստեան օրիորդական Հոգ. դպրոցի հոգաբարձութիւնը ինդրումէ տպագրել հետեւեալ հայիւր:

1882թ. առ մինն Յունվարի մնացեալ էր ուսումնարանապատկան մայր գումար սուբր Սանդիս. օրի. ուսումնարանին Շամախուզ ութ հարիւր չորս ոռուք. երկու կոպ. (804 ոռուք. 2 կոպ.)

4882 F. ---b,---g---? f---g---

Ստացուեց քսան և ուժ անդամներից տուրք, իւրաքանչիւր տասնական ուռերլի.	280
* Երկու անփոփոխ անդամներից տուրք.	200
* Աց խնամակալուհիներից.	35
* Գոյացած նուէրներից և հանդանակութիւնից	102-50
* Թոշակագրամ աշակերտուհիներից	167-30
* Տոկոսադրամ ուսումնաբանապատկան մայր գումարի	200

(*) Ականջը կռնչէ Տօղթ. Առւտ Միսիոնարապետին և Յ. Արիստա-
կյանանին: